

Så blev jag Trädgårdsamatör.

När man berikas med hus och därtill en tomt så föds ju längtan att odla utav sig självt. Första åren var det potatis, grönsaker och ettårsblommor som gick att smycka med inomhus men snart nog blev det även rabatter längs husväggarna. I ett väntrum hos tandläkaren läste jag en annons om STA och tänkte att jag kanske skulle gå med för att få lära mig lite mer. Så blev det. 1993 sände jag in medlemsavgiften och på direkten kom det några TA-tidningar. Enastående bilder på blommor jag aldrig förut sett och med namn som knappt gick att uttala än mindre förstå. Jag njöt av de vackra bilderna. Texterna var lockande och beskrivande och ibland fanns något svenskklingande namn att finna.

1995 kom en ny matrikel. Medlemslistorna kom i bokform på den tiden, sorterade från A-Ö över alla medlemmar i hela norden. När man inte kände någon till namnet var den rätt intetsägande. Att bara på måfå ta kontakt låg inte för mig.

Så hände det sig, en regning söndagsmorgon i juli, ringde telefonen. En man i luren presenterade sig och ställde en massa frågor om mig och om blommor. När jag nekade till alla sorter han nämnde frågade han "vad i all sin dar har du då?" vanliga blommor svarade jag. Jag var som en fågelholk.

Ingvar Hallström hette mannen och en timme senare kom han, på moped iklädd gummistövlar, blåbyxor, regnkappa och sydväst med en låda bakpå, full med växter.

Vi gick i trädgården hela dagen och pratade växter, ogräs, odling och trädgårdsföreningen STA.

Vid middagen sa Ingvar "Du kan väl starta en krets för det finns ju ingen här".

Jag – som inte kan någonting om trädgård svarade jag. Då säger han något som är det perfekta. Det är ju för att man inte kan något som man behöver en förening, då kommer flera med samma intresse och med andra kunskaper och alla lär av varandra. Tanken låg där i bakhuvudet och grodde.

Ingvar visade vägen till ett rikare trädgårdsliv med både sin kunskap och med sina växtgåvor. Jag har inte för en dag haft tråkigt sedan dess. Kan man inte botanisera ute så finns ju TA och böckerna att tillgå. Det där med konstiga växtnamn det lär man sig per automatik när man ser en blomma som man önskar sig och absolut vill ha, precis den sorten.

En krets föds.

Rogsta CKF hade annons i HT i mars 1997 om att hålla blomskottsauktion. Då klack det till i mig. Dit skall jag gå och kolla intresset för att bilda en krets.

Under åren som gått hade Ingvar och jag telefon och personliga träffar. Ingvar hade berättat om STA, om tillblivelsen av Zetas handelsträdgård och om Gösta Zetterqvist.

Jag hade läst om Göstas skapelse av Kinesisk trädgård och längtade väldigt att få se den så det gällde att hitta fler som ville följa med på resan.

På mötet berättade jag om Sällskapet Trädgårds Amatörerna – STA- om Gösta Zetterqvist och hans trädgård och om Zetas tillblivelse. Efter mitt anförande frågade jag om någon hade lust att följa med på en resa dit. 15 händer i höjden. OK sa jag. Jag hyr en buss och sätter in en annons, får vi bussen full så åker vi. 3 dagar senare var bussen full och resa skulle ske i maj.

Läget kändes lugnt så det dröjde till en vecka före avresan innan jag ringde till Gösta för att boka in besöket. Då grät han i telefonen och sa "det är för sent ... det är rivet", den historien tar vi en annan gång. Nu var jag som en fågelholk igen, ett stort gap. Vad skulle jag nu göra? En buss full med folk och vad skulle vi se?

Jag ringde Ingvar förstås och han lugnade mig. Vi skulle åka till Ingvar och Linneas trädgård i Huddinge och därefter skulle han följa oss till Ingemar Björk.

Vi åkte och såg en lummig artrik lundträdgård hos Ingvar och en bergig tomt med alpiner hos Ingemar. På Zetas handlade vi bussen full av allehanda växter.

Alla var glada och nöjda. På hemresan bestämde vi att ansöka hos STA-riks om att få bilda en krets vilket skedde 21 sep. 1997.

Jag minns våra träffar i starten som glada, uppsluppna, frågvisa och givande. Vår första frölistegenomgång i dec 1998 när lokalen, ett dagis blev överfullt med folk. Vi pratade växter på deras vetenskapliga namn och försökte översätta dem till svenska och ge en beskrivning i tal och bild. Vi avnjöt gröt och skinkmackor, glögg med pepparkakor, massor av skratt. En helt igenom trevlig dag.

Min förhoppning är att de 20 år som gått med de aktiviteter vi haft skall ha fått er att längta efter mer kunskap om växter, odling och umgänge med likasinnade.

En trädgårdsamatör är stolt över att visa sin trädgård för andra likasinnade. Inte för att glänsa eller vara märkvärdig utan för att få dela med sig av kunskap om växter, visa växter från andra delar av världen och hur man odlar dem. Till hängivna besökare även dela med sig av plantor. Jag hoppas på fler givande möten och välbesökta aktiviteter.

Inger Karlsson

